

og at Formændenes Værelser saa vel som Landstingets Foyer ere noget skævt, og derfor ikke smukt belyste ved Dagslys.

Det forekommer mig, at ikke alene af denne Grund, men ogsaa af andre Grunde maatte en Omordning af visse Lokaler i Rigsdagsfløjen ønskes. Dette er meget let at opnaa. Det er ordnet saaledes, at Formændene have deres Værelser umiddelbart op til henholdsvis Folketings- og Landstingssalen, hvorimod Ministrenes Værelser ere lagte noget til en Side i de to Kommunikationsbygninger, der gaa ud fra den sydlige Fløj til den modsatte Side. Det er imidlertid, forekommer det mig, af større Vigtighed, at Ministrene faa deres Værelser i Salenes umiddelbare Nærhed end at Tingenes Formænd faa det, thi medens der holdes Møde, sidder Formanden paa sin Plads, og det er ellers kun, naar han gaar til og fra Salen, at det har sin Betydning, at hans Værelse er i dens Nærhed, men derimod skulle Ministrene færdes til og fra Salene eller maa i alt Fald ønske at have dette Gode, og derfor er det af stor Betydning, at de faa deres Værelser umiddelbart op til Salene. Dette kan i begge Tilfælde overmaade let ordnes derved, at de Værelser ud imod Slotsgaarden, som ere bestemte til at være Modtagelsesværelser for de to Tings Medlemmer, naar der kommer nogen og vil tale med dem, flyttes hen i de projekterede Ministerværelser, og at Ministrene enten faa disse nu for Tingets Medlemmer bestemte Samtaleværelser — og i dette Tilfælde maatte maaske nok det for Kassereren bestemte Værelse tages med ind dertil, Kassereren kan ganske sikkert flyttes, Kassererkontoret er et Sted, man altid kan finde — hvorved man vilde opnaa, at Ministrene i alt Fald kom nærmere til de to Tings Sale — eller ogsaa kunde man lade Ministrene faa Formandsværelserne og Formændene de Værelser, jeg nylig omtalte. Men navnlig vilde det vist være af Betydning for den rette Belysning af den i øvrigt smukt beliggende Landstingsfoyer, at den rykkes længere ind efter i Bygningen og kommer til at strække sig ind i det paafølgende Samtaleværelse. Da vil Foyeren blive smukt og godt belyst, og man vil tillige derved kunne skaffe en god og bekvem Indgang baade for Medlemmerne til Salene, og enten for Formændene eller for Ministrene, hvem der nu maatte faa Lokaler i de Værelser, jeg nævnte som Samtaleværelser, vil der blive lettere Adgang til de to Sale. Disse Forhold har jeg villet nævne med det samme,

fordi jeg gerne vilde pege paa, at en saadan Omordning med det for Øje at opnaa i alle Henseender tilfredsstillende Forhold for Rigsdagen vil kunne naas indenfor den Ramme, som her er given.

En særlig fortræffelig Side ved den forelagte Plan forekommer mig at være den Adgang, som Stenograferne have faaet til Salene ad en Vindeltrappe, hvorfra de dukke op paa det Sted, hvor de skulle have deres Plads i Salene, og ad hvilken de atter forsvinde ned i Dybet. Ved Indlæggelsen af en Mellemetage, hvor der er Værelser for Referenterne, forekommer det mig, at denne Del af Opgaven, som i øvrigt ogsaa er omtalt i Kommissionsbetænkningen af 1883, er løst paa en ganske fortræffelig Maade.

Den monumentale Indgang for Rigsdagens Medlemmer til Rigsdagsafdelingen har jeg nævnt. Jeg skal endnu herom udtale, at der her da endelig en Gang er indlagt et Trappeparti, saaledes som man finder det i de fleste store Bygninger af den Art i Udlandet, som vil kunne udvikles til at være af overordentlig stor Skønhedsvirkning. Jeg vil med det samme udtale Haabet om, at man med Hensyn til Ordningen af dette smukke Parti, hvorfra der er Indgang baade til den store Læsesal og til Rigsdagssalene og højere oppe Adgang til den store Fællessal for Rigsdagens to Afdelinger, vil gøre, hvad man kan, for at denne Del af Bygningen, om den nu maatte blive gennemført paa det foreliggende Grundlag, faar en tilstrækkelig god kunstnerisk Udsmykning. Ikke alene vil der være Lejlighed til her maaske at anbringe en Del af de Kunstværker, som Staten alt ejer, men Udsmykningen af denne Del af Rigsdagshuset kunde ogsaa byde mange store og smukke Opgaver for vore nulevende Kunstnere. Det maa erindres, at hvis Slottet bliver gennemført paa det nuværende Grundlag, vil det blive en af Københavns Seværdigheder. Mange af de rejsende, som komme hertil for at se vor smukke Hovedstad, blive let trætte af at gaa paa vore særlige Kunststillinger, hvorimod ganske sikkert de allerfleste, ligesom de nu gaa til Raadhuset, ogsaa fremtidig ville gaa til Christiansborg. Det har da sin Betydning, at der overalt, ikke alene i den for Kongehuset bestemte Del, men ogsaa i Rigsdagsafdelingen, vises et godt Stykke Kunst frem. Det kræver selvfølgelig Bevillinger, men man maa haabe, at det fornødne ogsaa vil blive ydet dels fra Statens,